

7. fejezet

Véletlenszám-generálás, időmérés

Haladó Alkalmazott Programozás
ELTE, 2019

Véletlenszámok C++-ban

Véletlen számok generálása

C++11-ben egy nagyon modern és jól használható könyvtár került a Standard Library-be, amely több féle generátort és eloszlást ismer.

[<random>](#)

Véletlen számok generálása

Generátor motorok (engine-k) :

A generátorok itt szűkebb értelemben azok a rutinok, amelyek egy adott, determinisztikus módszer szerint pseudo-véletlenszámokat állítanak elő egyenletes eloszlással.

Jellemzőik:

- Sebesség
- Visszatérési „idő” (mennyi szám után kezd ismétlődni a sorozat)
- Hány dimenzióban korrelálatlanok a generált számok

Véletlen számok generálása

Generátor motorok (engine-k) :

A C++11-ben bevezetett engine-k:

- [Lineáris kongruencia generátor](#)
- [Mersenne Twister](#)
- [Késletetett Fibonacci](#)

Az első kettő összehasonlítva:

A Lineáris kongruencia generátor kicsi, gyors, de csak néhány dimenzióban korrelálatlan, a Mersenne Twister nagy, lassabb, de sok dimenzióban korrelálatlan, és nagyon nagy a visszatérési ideje. Fizikai szimulációhoz az utóbbit ajánljuk, grafikai, vagy játék alkalmazásokhoz elég lehet az előbbi.

Véletlen számok generálása

Generátor motorok (engine-k) :

A C++11-ben bevezetett engine-k:

- [Lineáris kongruencia generátor](#)
- [Mersenne Twister](#)
- [Késletetett Fibonacci](#)

Az első kettő összehasonlítva:

A Lineáris kongruencia generátor kicsi, gyors, de csak néhány dimenzióban korrelálatlan, a Mersenne Twister nagy, lassabb, de sok dimenzióban korrelálatlan, és nagyon nagy a visszatérési ideje. Fizikai szimulációhoz az utóbbit ajánljuk, grafikai, vagy játék alkalmazásokhoz elég lehet az előbbi.

Véletlen számok generálása

Néhány előre beállított generátor:

`std::minstd_rand0` Lineáris Kongruencia generátorok

`std::minstd_rand`

`std::mt19937` 32 és 64 bites Mersenne Twister

`std::mt19937_64`

`std::default_random_engine` alapértelmezett engine

Generátor motorok (engine-k) :

Közös metódusok:

- `.seed()` megadhatunk egy értéket, amiből beállítja a generátor belső állapotát. Azonos értékekből azonos számok fognak jönni azonos sorrendben.
- `operator()` generál egy új számot
- `min()`, `max()` a legnagyobb és legkisebb érték, ami a generátorból kijöhet.

Véletlen számok generálása

Ha mindenképpen szeretnénk véletlen szerű seed-et választani, arra van egy [std::random_device](#) objektum.

Ez lehet, hogy nem determinisztikus, de kevés szám előállítására van kitalálva, és általában csak a seed-elésre használják.

Ennek is a generátorokhoz hasonló tagfüggvényei vannak.

Véletlen számok generálása

Eloszlások:

A generátorokból egyenletes (uniform) számok jönnek ki, adott tartományban, nekünk azonban másféle tartományok és eloszlások is kellenek.

Véletlen számok generálása

Eloszlások:

C++-ban tudunk választani:

- Egyenletes eloszlású egész és lebegőpontos számok közül tetszőleges intervallumban
- Továbbá Bernoulli, Exponenciális, Poisson, Gamma, Normál, Lognormál, és még sok más eloszlás közül.

Véletlen számok generálása

Példa 10 db normál eloszlású double generálása:

```
#include <iostream>
#include <random>
int main()
{
    std::random_device rd{};
    std::mt19937 gen(rd());
    std::normal_distribution<double> distr(100,20);

    for(int i=0; i<10; ++i)
    {
        std::cout << distr(gen) << '\n';
    }
}
```

Véletlen számok generálása

Példa 10 db normál eloszlású double generálása:

```
#include <iostream>
```

```
#include <random>
```

```
int main()
```

```
{
```

```
    std::random_device rd{};
```

```
    std::mt19937 gen(rd());
```

```
    std::normal_distribution<double> distr(100,20);
```

```
    for(int i=0; i<10; ++i)
```

```
    {
```

```
        std::cout << distr(gen) << '\n';
```

```
    }
```

```
}
```

Itt adjuk meg a seed-et, ez most a random device-ből jön különböző gépen, különböző eredményre vezethet!

Véletlen számok generálása

Példa 10 db normál eloszlású double generálása:

```
#include <iostream>
#include <random>
int main()
{
    //std::random_device rd{};
    std::mt19937 gen(42);
    std::normal_distribution<double> distr(100,20);

    for(int i=0; i<10; ++i)
    {
        std::cout << distr(gen) << '\n';
    }
}
```

Ha fix értéket írunk be, minden gépen ugyan azokat a számokat kell kapnunk!

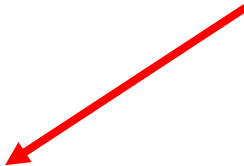
Véletlen számok generálása

Példa 10 db normál eloszlású double generálása:

```
#include <iostream>
#include <random>
int main()
{
    //std::random_device rd{};
    std::mt19937 gen(42);
    std::normal_distribution<double> distr(100,20);

    for(int i=0; i<10; ++i)
    {
        std::cout << distr(gen) << '\n';
    }
}
```

Az eloszlások paramétereit a konstruktorban állítjuk be (most: átlag és szórás)



Véletlen számok generálása

Egy `std::vector` feltöltése véletlen számokkal:

```
std::vector<double> data(1500);  
std::generate(data.begin(),  
              data.end(),  
              [&]{ return distr(gen); });
```


Időmérés C++-ban

C++11-ben bekerült a <chrono> könyvtár is a Standard Library-be, így időt is lehet, akár nagy pontossággal is mérni.

Ez például akkor hasznos, amikor az ember szeretné össze akarja hasonlítani két implementáció sebességét.

A <chrono> könyvtár alap eleme az óra, ebből több is van:

- `std::chrono::system_clock`
 - Csak ezt lehet valódi idővé, dátummá konvertálni, de ez bármikor változhat (nem feltétlen monoton növekvő)
- `std::chrono::steady_clock`
 - Ez garantált, hogy állandóan növekszik
- `std::chrono::high_resolution_clock`
 - Ez vagy valamelyik az előzőek közül, vagy egy harmadik, pontosabb

Példa a használatra:

```
#include <chrono>
auto t1 = std::chrono::high_resolution_clock::now();
f();
auto t2 = std::chrono::high_resolution_clock::now();

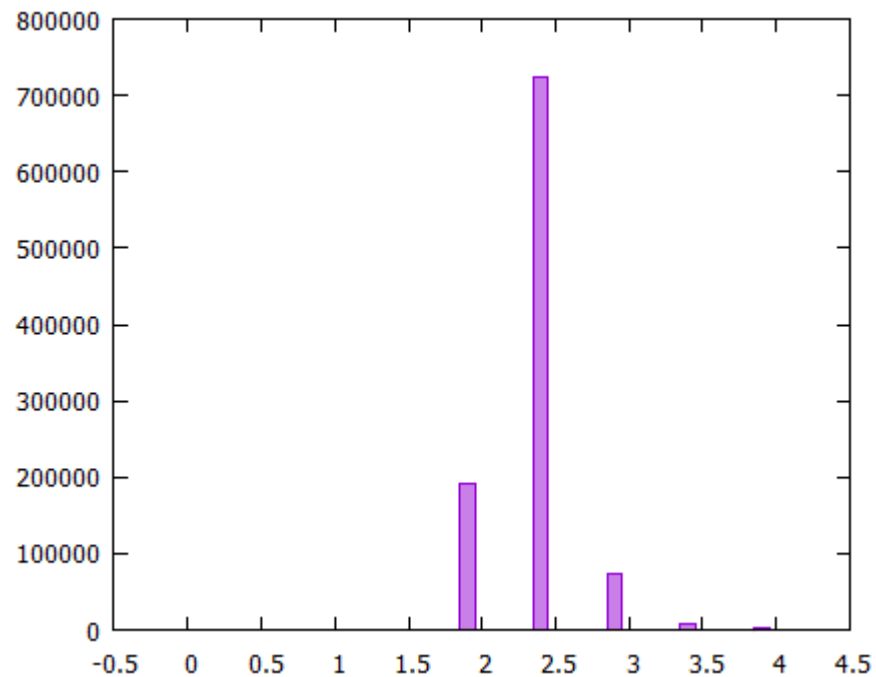
//egész értéként:
long long n =
std::chrono::duration_cast<std::chrono::nanoseconds>(t2-t1).count();

//lebegőpontos számként
double x =
(static_cast<std::chrono::duration<double, std::milli>>(t2-t1)).count();
```

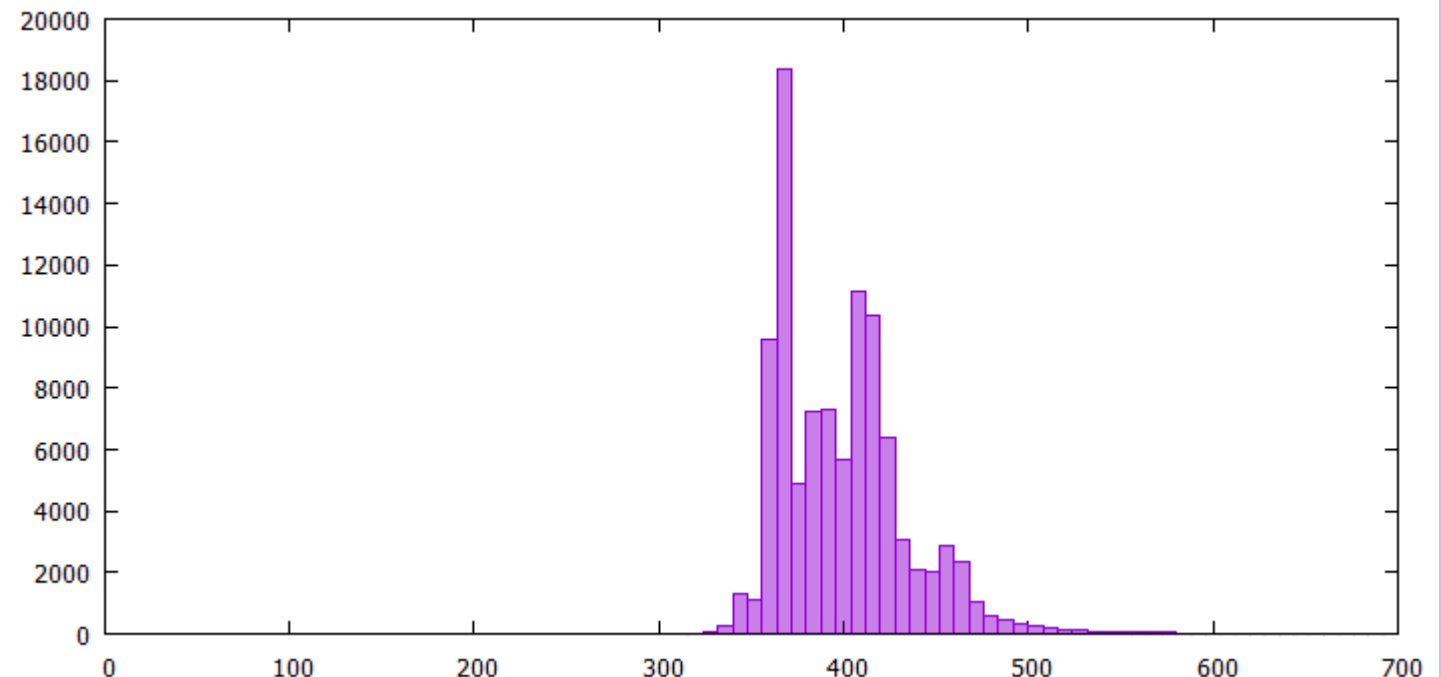
A mért idők értelmezése azonban trükkös feladat...

- A rendszer hívások idejei sok tényezőtől függhetnek, például a rendszer terheltségétől
- Az időmérés maga is egy rendszer hívás
- A szálkezelő félre teheti a szálat, de a mért időket nem korrigálja
- A szálkezelő átteheti egyik magról a másikra a szálat a mért időkben kitör a káosz
- Maga a hardveres óra is csinálhat fura dolgokat, főleg többmagos rendszereken

A mért idők eloszlása közel sem triviális:



Trigonometrikus összeg
(50 tag) [μs]



Memória allokáció (300 kB) [μs]

Tehát:

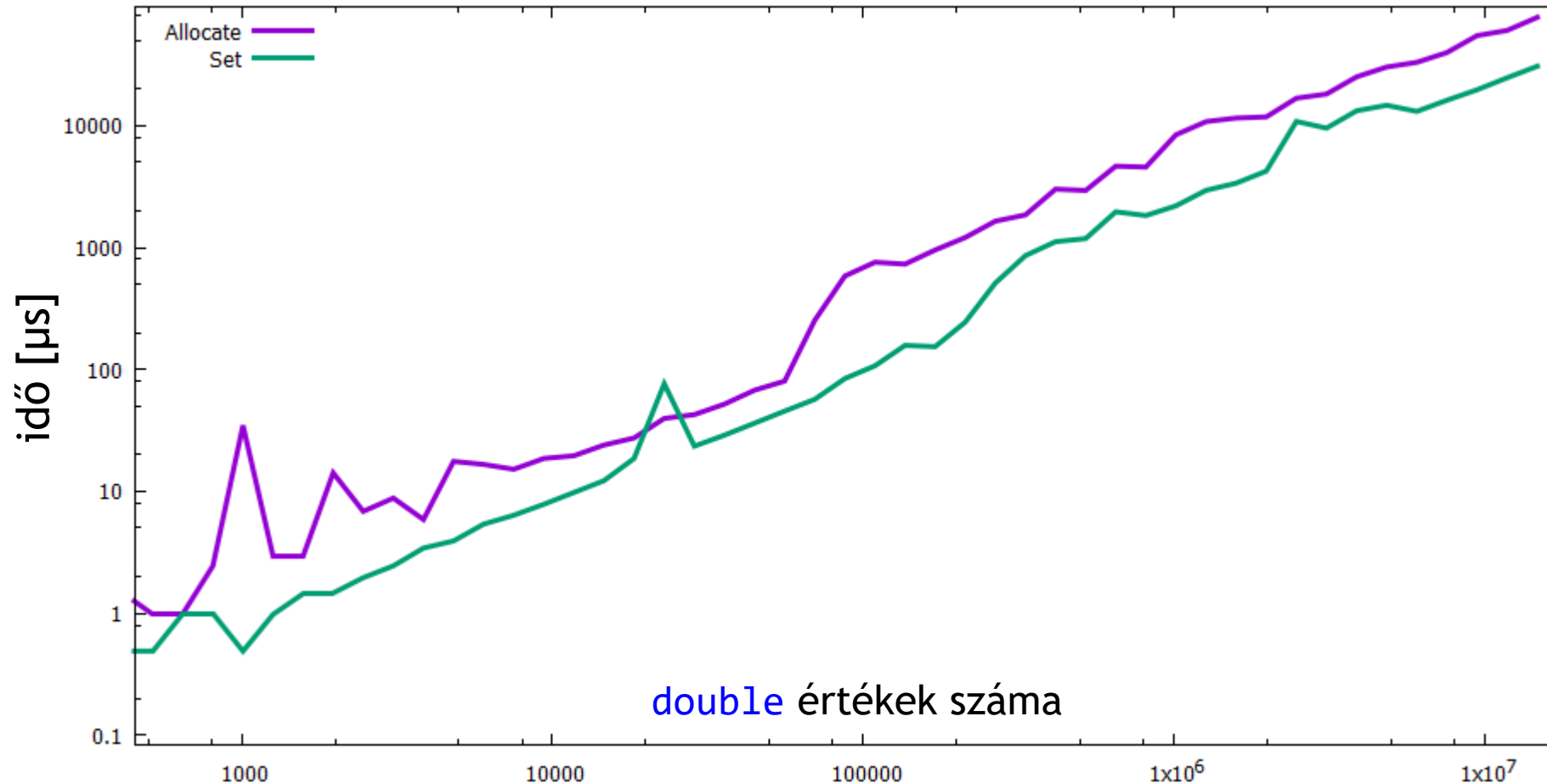
- Érdemes többször (10x-100x) lemérni a kódot (lehetőleg terheletlen rendszeren)
- Ha összehasonlítást akarunk tenni, akkor venni a minimumot:
 - mert a hardveres és szoftveres megszakítások ideális esetben csak növelik a futás időt
- Ezért a minimum robosztusabb, és jobban jellemzi a kód hatékonyságát, mint az átlag.

Példakód: Melyik tart tovább?

- Lefoglalni sok `double`-et
- Vagy kinullázni őket?

[time_measurement.cpp](#)

time measurement.cpp



Debug vs Release

A legtöbb fordítási esetben megkülönböztetünk két fordítási modellt:

- Debug:

A fordító extra ellenőrzéseket helyez el a kódban, amivel a memória kezeléssel és címzésekkel kapcsolatos hibákat könnyebben lehet észlelni, és további információkat, hogy a változók értékeit-neveit elérhetővé tegye számunkra.

Ezek miatt a Debug kód lassabb, de ebben lehet hibákat keresni.

Debug vs Release

A legtöbb fordítási esetben megkülönböztetünk két fordítási modellt:

- Release:

A fordító minden Debug információt és ellenőrzést kidob, bekapcsolja az optimalizációkat, amik teljesen átrendezhetik a kódot, függvények, változók tűnhetnek el, stb.

Ezt a kódot nem lehet könnyen debuggolni, illetve sok szimbólum hiányozni fog belőle, viszont sokkal gyorsabb lesz.

Debug vs Release

A legtöbb fordítási esetben megkülönböztetünk két fordítási modellt:

- Release:

A fordító minden Debug információt és ellenőrzést kidob, bekapcsolja az optimalizációkat, amik teljesen átrendezhetik a kódot, függvények, változók tűnhetnek el, stb.

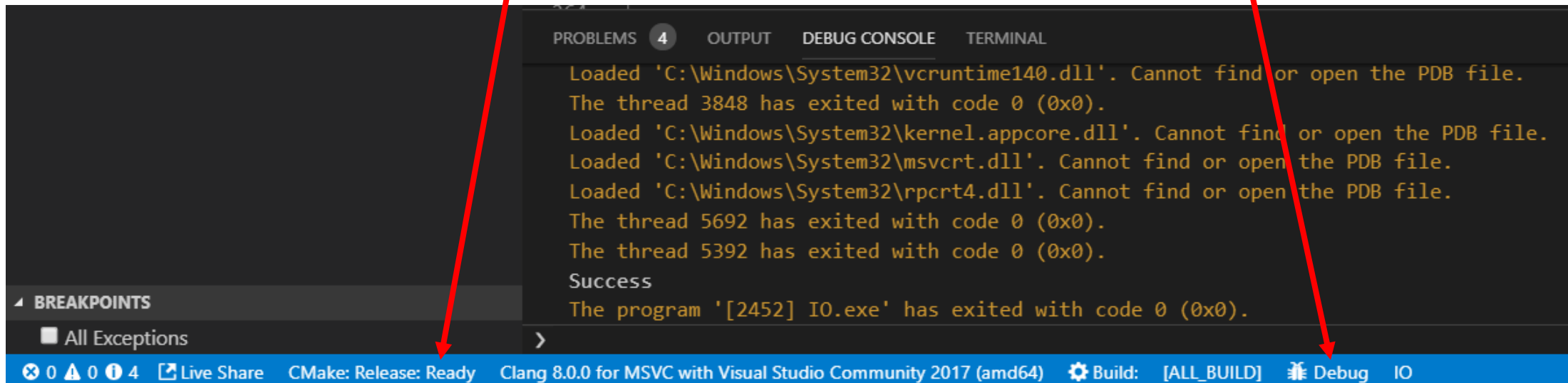
Ezt a kódot nem lehet könnyen debuggolni, illetve sok szimbólum hiányozni fog belőle, viszont sokkal gyorsabb lesz.

Ha memóriahibás a programunk, akkor nagyon gyakran előfordul, hogy Debugban látszólag működik, Release-ben meg szétfagy, vagy teljesen értelmetlen dolgokat számol...

Debug vs Release

A két konfiguráció között
Visual Studio Codeban ide kattintva
válthatunk

Futtatni továbbra is a bogár ikonnal
lehet, csak ekkor valószínűleg nem
áll meg a break pointoknál...



```
PROBLEMS 4 OUTPUT DEBUG CONSOLE TERMINAL
Loaded 'C:\Windows\System32\vcruntime140.dll'. Cannot find or open the PDB file.
The thread 3848 has exited with code 0 (0x0).
Loaded 'C:\Windows\System32\kernel.appcore.dll'. Cannot find or open the PDB file.
Loaded 'C:\Windows\System32\msvcrt.dll'. Cannot find or open the PDB file.
Loaded 'C:\Windows\System32\rpcrt4.dll'. Cannot find or open the PDB file.
The thread 5692 has exited with code 0 (0x0).
The thread 5392 has exited with code 0 (0x0).
Success
The program '[2452] IO.exe' has exited with code 0 (0x0).
```

▲ BREAKPOINTS
■ All Exceptions

0 0 4 Live Share CMake: Release: Ready Clang 8.0.0 for MSVC with Visual Studio Community 2017 (amd64) Build: [ALL_BUILD] Debug IO

Házi feladat

Házi feladat:

Töltsünk fel a korábban írt mátrix objektumunkból kettőt véletlen számokkal és mérjük le, mennyi idő összeszorozni őket különböző N -ek esetén.

Próbáljuk meg kimérni az N^3 -ös skálázást.

Szorgalmi:

Hasonlítsuk össze, hogy a mátrix szorzásnál melyik a gyorsabb: a csak a sort/oszlopot letároló módszer, vagy az, ha a teljes mátrixot allokaljuk.

Minden időmérést Release-ben végezzünk!

